

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Convulsio Calvniarvm Vlrichi Veleni Minhoniensis,
quib[us] Petru[m] nunq[uam] Romæ fuisse caullatur**

Fisher, John

Antvverpiae, 1522

Responsio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35690

RESPONSIO.

SVpra mōstrauimus, haud satis efficaciter ex eo cōsequi
 Petrū Romæ non fuisse, q̄ inde scribens paul⁹ ei⁹ haud
 quaḡ meminisset. Et sane quisquis obseruat, quanta diligē
 tia paulus vbiq; suam tueri studet autoritatem, is facile per
 spiciet, q̄ nihil ista repugnant, nempe q̄ Petrus Romæ fue
 rat, & tamen eius nullam omnino paulus fecerat mentio
 nē. Aduerte quoties ad Ephesios literas mittit, nēpe semel ad
 ipsam ecclesiam, & bis ad Timotheum, dum is ibi moraret,
 & tñ Ioannis apostoli (qui fuerat Ephesiorū Episcopus) me
 minit nusq;. Et rursus ex Italia scribens ad hebræos, Iacobi
 tamen Hierosolymitanorū Episcopi nullā omnino mentio
 nē facit. Sed & ad Ephesios quum scriberet e Roma, quem
 admodū ante diximus, q̄q; secū haberet tunc præsentem Ti
 motheū, quē & ex Epheso discedens Ephesijs ante cōmen
 darat, nihil tñ vel in Epistolæ ipsius inīcio, vel in calce, ne v
 bo quidem, Timothei meminit. Et qd' magis mirabere, di
 ctatis eodem tpe literis ad philippenses, ad Colossenses, ad
 Philemonem, sp̄ sibi Timothei nomen adiungit, & Timo
 thei noie salutatur eosdem. Quis hic nobis pauli consiliū ex
 plicabit, aut exactam reddet huiusce rei rationē, cur in his
 expressit, in illis prorsus reticuit Timothei nomen, quū tñ
 vno tpe scriptæ fuissent, & ipse quinetiam Timotheus, dū
 omnes dictarentur, esset tum præsens? Caterum quū neq;
 tanti momenti fuisset ea res, quā Paulus ab ipso Philomene
 postularat, neq; satis apparet, quam Petrus cum philomene
 consuetudinē prius habuisset, nulla ratio videtur, cur petri
 nomē in ea epistola debuisset adiungi. Frustra igit̄ hic *Velenus* In cassum exclamat Velenus,
 lenus exclamat inquit, Proh pudet me tot sæculorū, qui
 bus Paulinæ literæ, tunc is corrosæ, situ ac p̄dore fœdate,
 intra angulos delituerant, passimq; ab omnibus negligebā
 tur, quarum lectio, tot erroribus, ne in ecclesia subnaſceren
 tur, vel sola occurrere potuerit. Quasi nō essent hæ literæ,
 veteribus illis theologis nocturna diurnaq; manu versatæ,
 nempe Tertulliano, Athanasio, Chrysostomo, Ambrosio,
 Hieronymo, cæterisq; tam græcis, q̄ latinis, innumeris, quo

rum nemo tam oculatus fuit, vt hūc errorem depræhendere potuit, quem iam (si dijs placet) reperit Velenus. Quod silentio sola (quemadmodū Velenus ait) his errorib⁹ potuisset occurrere, mirum est quomodo tanta, & tam splendida ingenia, quæ nulla re magis quàm Paulinis epistolis exercitata fuerunt, vsq; adeo cæcutiebant, vt nequiverint id depræhendere, quod tam acute cernit Velenus, nempe tot locis Paulinis repugnare, quod Petrus vnq̄ Romæ fuerat.

PERSVASIO DVODECIMA:

Peracto iā dicto biennio, multisq; Romæ ad fidem Christi cōuersis, ac eplis hinc inde p̄ ecclesias transmissis, tandē Paulū in libertatē asseruit Nero, e cōpedibusq; dimittere fecit, qd̄ ipsemet ad Timotheū testatur paulus dicens, liberatus sum de ore leonis. Captiuitas etem̄ hæc intra hoc quinquenniū fuerat, de quo Traianū imperatorē Sex. Aureli⁹ dicere solitū memorat, p̄cul distāt cūcti principes a Neronis quinquēniō, adeo em̄ comis, benign⁹, affabilis & modest⁹ quinq; primis sui imperij annis Nero fuerat, vt de eo Tranquillus scribens, a pietate hūc imperij exordia fecisse dixerit, Et tm̄ aberat, vt infra hoc quinquēniū Nero morti deuouerat quēpiā, quod moleste & indignāter eis, quod mortis sententiā in aliquē p̄nūciauerint, p̄ consuetudine subscribere etiā fuerat solit⁹. Nā semel admonitus, vt in supplicio cuiusdā capite dānati ex more subscriberet, quā vellem (inquit) nescire literas. Hic igit̄ p̄ sua erga oēs beneuolentiā Paulū tunc t̄pis dimisit liberū. Reliquis at̄ nouē imperij sui annis, in oēm luxū, turpitudinem, truculentiā adeo se effudit, vt impietate oēs facile, scelestissimos etiā hoies supasset. Quāuis Iosephus libro antiquitatum vigesimo, capite sexto, nimis incertā de Nerone esse historiā tradat, dicit nāq; Multi de Nerone historiā cōscripserūt, quorū quidā pro gratia bñficioꝝ ei⁹ neglexere v̄itatē. Alij v̄o p̄pter odiū & ei⁹ inimicitias, sic impudēter mēdacijs inuoluti sunt, vt aperta reprehensione sint digni.